

ДО
СТЕФАН РАДЕВ
КМЕТ
ОБЩИНА СЛИВЕН
kmet@sliven.bg

ДИМИТЪР МИТЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ СЛИВЕН
obsavet@sliven.bg

ДАНИЕЛ ПЕТРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО НОРМАТИВНА УРЕДБА, ЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ НА
АКТОВЕТЕ НА ОБС И КОНТРОЛ НА ИЗПЪЛНЕНИЯТА НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

ХРИСТО СТОЯНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ЕВРОПЕЙСКА ИНТЕГРАЦИЯ, МЕЖДУНАРОДНО
СЪТРУДНИЧЕСТВО И ПАРТНЬОРСКИ ИНИЦИАТИВИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ СЛИВЕН

ВЕСЕЛИНА КУРТЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ФИНАНСИ, БЮДЖЕТ, ИКОНОМИЧЕСКО РАЗВИТИЕ

ДИМИТЪР ПАВЛОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ, СОЦИАЛНА И ЖИЛИЩНА
ПОЛИТИКА

ВЛАДИМИР СТЕФАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ОПЕРАТИВЕН КОНТРОЛ

ФИЛИП КЪНЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ОПАЗВАНЕ НА ОКОЛНАТА СРЕДА, ТУРИЗЪМ,
СЕЛСКО И ГОРСКО СТОПАНСТВО

КОЛЬО МИЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО УСТАНОВЯВАНЕ НА КОНФЛИКТ НА ИНТЕРЕСИ И
ЕТИКА

Относно *Предложение за съвместно решаване на проблема с бездомните кучета в община Сливен от фондация „Помахай с опашка“*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН КМЕТ,

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ,

**УВАЖАЕМИ ГОСПОЖО И ГОСПОДА ПРЕДСЕДАТЕЛИ НА ПОСТОЯННИ КОМИСИИ
НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ,**

Община Сливен има кастрационна програма от 2007 и всяка година биват кастрирани стотици кучета, но популацията вместо да намалява, се увеличава. Официални данни би следвало да се поддържа в отдел „Екология“. Въпреки вложените общински средства за кастрации и лечение, както и неимоверните усилия на общината, ветеринарите и зоодоброволците, броят на бездомните кучета остава много висок, **а в обществото няма усещане, че се работи по въпроса.**

Защо е така? Къде се крие **истинският източник** на проблема и как да се реши?

**НЕ МОЖЕ ДА СЕ НАМАЛИ БРОЯТ НА БЕЗДОМНИТЕ КУЧЕТА, АКО НЯМА КОНТРОЛ
ВЪРХУ ДОМАШНИТЕ ЛЮБИМЦИ И „ЛЮБИМЦИ“.**

Дори и за момент да оставим хуманната страна на въпроса и да си представим, че всички улични кучета бъдат избити, догодина само в община Сливен пак ще има няколко хиляди нови. Източникът на проблема не са самите кучета, а хората – тези, които изхвърлят безнаказано от едно населено място в друго, по пътища, по планини и гори, които развъждат незаконно и отново изхвърлят нови поколения.

Защо се случва!?

Съществува масово непознаване на законите и задълженията на представителите на местната власт, като визираме селските кметове, които дори не знаят своите задължения по Закон за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД), както и че собственост на куче се доказва не с думи, а с представяне на документи за собственост: паспорт, микрочип и документ за регистрация в общинска администрация, придружен с платена годишна такса за куче. Дори голяма част от селските кметове, представители на властта, които имат кучета са в парадокс, като не са изпълнили собствените задължения затова! Кметовете и местните полици

често не познават Закона за защита на животните (ЗЗЖ) и не знаят, че изоставянето на домашно животно е жестоко отношение и нарушение според Наказателния кодекс! Това важи с пълна сила и за нерегламентираното развъждане в дворове, изхвърлянето, убиването и подаване на сигнали от тип *Чуждо куче роди в двора ми- вземете ги!*

Всичко това се отнася и за гражданите, голяма част от обществото, особено в селата и вилна зона, не знаят, че когато придобият куче, трябва да го заведат на ветеринар за поставяне на чип и издаване на паспорт и след това да го регистрират в общинска администрация.

Чувство на безнаказаност

Никой не реагира при нарушение, ако се установи кой е изхвърлил куче и няма наказани при ясна нормативна уредба на територията на Община Сливен.

Как да се реши проблема?

- Масова кампания за ефективна информираност на населението и представителите на местната власт в градовете и селата за задълженията им по ЗВМД и ЗЗЖ.
- Контрол над домашните кучета за спиране на изхвърлянето и намаляване на безконтролното и безразборно развъждане на дворни кучета.

Горните две задачи могат да се изпълнят със следните **стъпки**:

1. Работа със селските кметове, кметски наместници и домоуправителите, с които да се организират информационни срещи, беседи и разяснения за задълженията по закон. Например, че те са представителите на общината на място и тяхно задължение е да следят за спазването на закона, да работят за намаляване на броя на бездомните кучета на територията на тяхното село, да бъдат проактивни и да изискват кастрации, подпомагащи програми, да следят за нехуманно отношение и законосъобразно отглеждане.

2. Информирание и ограмотяване на населението относно културата на притежаване на домашни любимци и задълженията на собствениците съгласно българското законодателство

Необходимо е регулярна във времето информация на сайта на общината, в социалните медии, партньорство с медии (сред сливенските журналисти има много съпричастни към съдбата на животните), инфлуенсъри, местни общностни лидери, търговски обекти; разпространение на информационни материали като плакати, брошури, листовки във ветеринарните клиники, на таблата на кметствата, магазини и други обществени обекти; публикации и интервюта в медиите, образователни видеа; работа с подрастващите в училища, детски градини, спортни и други клубове по занимания.

3. Преброяване и контрол на домашните кучета (препоръчваме силно и за котките)

3.1. На селските кметове, кметските наместници и домоуправителите на жилищните сгради (след като са минали обучение, участие в семинар или информационна кампания, да бъде възложено изготвянето на регистър на кучета (и котки) и съответните им стопани. Ключово съдействие могат да окажат председателите на ловните дружинки. Важно е да се планират, поставят срокове и следи периодично за процеса на регистрация по райони и според броя на населението.

3.2. След като се установи приблизителен брой домашни кучета (и по възможност котки) на територията на всички населени места в община Сливен следва да се планира бюджет спрямо резултатите от преброяването и планиране на районите от общината за масовото поставяне на чипове, като препоръчваме кастрация, ваксиниране и издаване на паспорт за кучетата от списъците при условие на превантивен еднократен и безплатен за гражданите пакет. Тази първоначална кампания по райони е важно да бъде планирана с ясни правила, достатъчен ефективен времеви прозорец, например не повече от 3 месеца, като информационната кампания да започне най-малко 6 месеца преди това. Всеки който не е успял да се включи или не желае респективно ще понася рисковете от незаконосъобразност, вкл. глоби, които да се събират и разходват целево за продължаване на програмата. Превенцията винаги е икономически изгодни спрямо разходите от последствията!

Когато повече кучета са с чипове и заведени данните на стопаните в системата, ако стопанин остави безпризорно кучето си, чрез прочитането на микрочипа му веднага ще бъде открит и приложен закона. Същото се отнася и когато бъде изгубено куче, лесно ще се намери стопанина си.

3.3. Заедно с поставянето на чип на кучето (и котката при възможност) на собственика известява със задължение за краткия срок за регистрация в общинска администрация, като препоръчваме установяването на онлайн формуляр. Важно да се отбележи е, че собствениците на кастрирани кучета са освободени от ежегодната такса/данък.

Известието предлагаме да бъде до 10 работни дни, след което при проверка, нарушителите се глобяват съгласно нормативната уредба и събирането е целево за продължаване на програмата.

3.4. Да се опрости и улесни процеса на регистрация на кучетата в общината. В момента тази процедура е тежка, трудна и не е организирана в удобство на стопаните. Отнема много време и разкарване като това води до отказ от страна на стопаните в процеса. **Силно препоръчване онлайн регистриране, плащане през уебсайт на такса/данък и последващо ежегодни неколнократни автоматизирано имейл съобщения тип покана.**

3.5. Да се съдейства за достъп на общински служители до информационната ветеринарна система ВЕТИС. В случая само БАБХ и ветеринарите имат такъв достъп и могат да видят по чипа кой е собственика на куче. При условие на достъп от общински служители до ВЕТИС ще може да се следи и води статистика за

притежаваните кучета (и котки) на територията на Сливен и общината като се съпоставят с регистрираните в общинска администрация.

3.6. Увеличаване на годишната такса за притежаване на куче от 20,00 BGN на повече (примерно на 20, 50 или дори 100 EUR), но да има отстъпки за предварително събрани, както и за първоначалния период от 2-3 години след кампанията на масово поставяне на чипове, но гражданите да има информация затова предварително. Така повече от тях ще бъдат мотивирани да кастрират животните си предварително и при приближаване на момента на покачване на таксата/данъка. С кастрацията значително ще се намали броя на раждащите кучета изцяло. Както и ще се спестяват средства от общинския бюджет с решаването на проблема и е възможно да се достигне до самоиздържане на програмата при качествен контрол и събираемост на данъци/такси и глоби.

3.7. Към общинската програма за намаляване на популацията „Кастрирай и върни“ да се включи кампанийно кастриране на домашни кучета като алтернативен безплатен пакет за граждани след първоначална регистраци с чип на домашно куче (и котка) да се даде възможност за безплатна кастрация в следващите няколко, например 6 месеца.

3.8. Да се партнира с ветеринарите по примери на добри практики, които могат да се заложат и с местна наредба. Например, когато стопанин на куче или котка посети ветеринар да се изисква кучето да има чип (например в Англия и много европейски страни, ветеринарите не приемат куче, ако то не е чипирано и регистрирано в общината). Ветеринарите в Сливен да участват активно в информирането на гражданите за ползите от поставянето на чип, кастрацията (вкл. за здравето) на кучетата и котките, както и задълженията за паспорт и регистрация, такси/данъци в общинска администрация и особено стимулите с програми и пакети за граждани, освобождаване от такси/данъци и т.н.

4. Намаляване и предотвратяване на безразборно, незаконно и безпросветно размножаване на домашните кучета.

4.1. Да се предоставят ваучери за кастрация на дворни, домашните кучета за най-социално слабите и първите граждани, откликнали на кампанията за масова регистрация – пенсионери, социално слаби, роми, жителите от селата (особено отдалечените от града, които нямат достъп до ветеринар) и т.н. Ваучерната кастрация да има някакъв гратисен период, примерно 6 месеца, 1 година или повече.

4.2. Селските кметове, кметските наместници и домоуправителите да следят ако има нови кучила и съответно да уведомяват стопаните (може да се подготви т), че изхвърлянето на бебета е жестоко отношение към животните и престъпление по ЗЗЖ, че са длъжни да им намерят осиновители или сами да ги отглеждат – а бъдещите стопани да извършат същото като в т. 3 – ваксиниране, поставяне на чип, паспорт и регистрация в общината.

4.2. Да се информират хората какво по закон означава **регламентирано развъждане** и да се разяснят нелегалните практики като домашно, между собствениците съседи размножаване. За да се развъжда дадена порода,

собственикът трябва да е регистриран развъдник в БАБХ и общината и да плаща такси, съответно да декларира пред НАП за търговия с кучета!

4.3. Да се следи, контролира и глобява всяко незаконно действие на развъждане и търговия с кучета и котки, които нямат разрешителни, с което се очаква от една страна ограничаване разрастването на проблема, а от друга приход в бюджета за програмата на общината. Незаконното продаване на кученца и котенца на общински битпазар или на други места е ОПАСНО. Тези кученца нито имат ваксини, нито са обезпаразитени, продават се в близост на храна, както е и жестоко отношение към животните да са натъпкани в касетки като стока, без пространство, без вода, изложени на студ и жегата!

5. Засилване на проверките от страна на общински инспектори (общинска полиция), които също е важно да са подготвени чрез обучения за задълженията, за стимулите, за подход с различните профили стопани и т.н.

5.1. Проверки на разхождащите кучета за регистрация и чип.

5.2. Глобяване на нарушители, ако кучето бива пускано да се саморазхожда из населеното място без стопанин; ако не се почиства след изхождане на кучето; ако кучето е голямо или от агресивна порода, а не носи намордник.

6. Действия за реално и ефективно откриване и наказание на извършителите на изоставяне и незаконно развъждане, както и за жестоко отношение към животните.

6.2. Да се работи в съдействие с полицията за разкриване на извършителите.

6.2. Да се спазва нормативната уредба с налагане на наказания и глоби за всички нарушения и особено за изхвърлящите като честа жестока практика. Това ще има възпитаващ ефект и ще възпира бъдещи подобни действия.

7. Стимулиране и мотивиране за подпомагане решаването на проблема.

7.1. Например да се улесняват граждани, които осиновяват кучета от официално регистриран приют се предоставя служебна регистрация в общината, т.е. улеснения за гражданите като служители да извършат регистрацията по примера на добри практики от други държави. Например във Франция хора, които осиновяват животно от приют, получават малка социална месечна издръжка за храна и обезпаразитяване на животното. Разбира се към момента в България това би предизвикало спорно обществено отношение, но може да се търсят други рационални практики, които да са приложими на място, съотнесими с българските навици, привички и народопсихология.

7.2. Да се създават и надграждат връзки и партньорства с доброволци, доброволчески групи и организации за защита на животните. Тези сформирования са от огромна полза при справянето с проблема и могат поемат и/или съдействат за голяма част от дейностите като например информирането на гражданите, разпространението на брошури и материали, работата с медии и в социалните мрежи, включване с подкрепа на селските кметове и кметски наместници при описването на животните и разясняването пред. Да участват в организацията на

кастрационните кампании. Да помагат на възрастните хора, които са трудно подвижни и не могат да посещават ветеринари, общинската администрация и т.н. Да подават сигнали за нередности и да участват в комисии по разкриване и разрешаване на казуси (например жестоко отношение и неправилно отглеждане на животно).

КОГАТО ВСИЧКИ ТЕЗИ СЪПЪРЖЕНИ СЪПЪРЖЕНИ ОЧАКВАНИ РЕЗУЛТАТИ ДО 2-3 ГОДИНИ Е В ОБЩИНА СЛИВЕН ДА ИМА СЪЩЕСТВЕНА НАМАЛЯВАНЕ НА БЕЗДОМНИТЕ КУЧЕТА И РЕАЛНА ИКОНОМИЯ ОТ ПРЕВЕНЦИЯ.

КЪМ ТОЗИ МОМЕНТ Е НЕЦЕЛЕСЪОБРАЗНО И С ВИСОК РИСК ЗА РАЗХОДИ СЪЗДАВАНЕ НА ПРИЮТ, АКО НЕ Е ВЪЗПРЯН ПОТОКОА ОТ БЕЗДОМНИ ЖИВОТНИ!

- 1) Ако всяка година в Община Сливен се изхвърлят още нови 400-500 до 1000 кучета, за колко време мислите, че ще бъде запълнен капацитетът на приют от 50 места, ако се изгради такъв?
- 2) Какво правим в момента, в който приютът с капацитет 50 места се запълни, а броят на бездомните кучета расте постоянно? Защото този момент неизбежно ще настъпи след максимум около 10-тина дни след откриването на приюта?
- 3) Не е ли по-добре преди изграждането на приют, първоначално да се създаде кастрационен център, в който безплатно или на значително по-ниски цени да се кастрират домашни любимци, не само кучета, но и котки и това да създаде по-голяма промяна, отколкото средствата да се вложат в нерентабилен приют?

Изцяло осъзнаваме, че всичко описано ще се случи трудно, със съпротива и изисква огромна координирана работа не само вътрешно за Община Сливен, а и с външни организации, страни, институции и най-важното – с гражданите.

Колкото по-рано започнем, толкова по-бързо ще достигнем до общия успех в интерес на институции, общество, граждани и хуманно отношение към животните.

В България имаме добро законодателство в защита на животните, което обаче е останало само на хартия и трябва да се приложи на практика. **Община Сливен може да бъде водещ модел и пример на добра практика!**

Институциите имат ползата да следят регистрацията и развъждането на домашните животни, защото това може да увеличи приходите от данъци.

30 000 кучета са около 300 000 EUR само от такса/данък „куче“ като приход към общинския бюджет. Които могат да се използват за облагородяване на градската среда, за инспекция и контрол, за образователни, разяснителни и кастрационни кампании, за развиване на базата данни с регистрирани животни, за издръжка на приют и кастрационен център, за самата програма „кастрирай и върни“.

Глобите за нерегистрирани животни в момента не стимулират решението на проблема с ниската стойност, а проверки на практика се оказват нерентабилни спрямо вложените човекочасове, а и може да се случат не толкова често на главната улица, в парковете в Сливен, но в селата въобще няма и единични акции. Нуждаем се от мерки, които да мотивират стопаните да регистрират и да кастрират кучетата си.

Друга страна на проблема в осиновяванията в България е просто, че не е модерно да си стопанин на животно от приют, а обратното да си купиш породисто куче и след това да го развъждаш с друго, като „инвестиция“. В държавите, по чиито улици няма глутници, това се поощрява, като осиновените кучета се освобождават от данъци, а някъде дори получават социална помощ, подобна на детските добавки. **Превенцията винаги излиза по-евтино за общинския бюджет спрямо грижите в приют.**

Промяна в чувствителността към нехуманното и жестоко отношение към животните има вече в голяма част от обществото ни с нетърпимост с пример и от повсеместни национални протести по знакови случаи получили публичност.

Лице за контакт:

Д-р Елена Величкова

+359 88 8869485

elena@pomahay.bg

С уважение,

БИЛЯНА ПЕТРОВА

ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА

СТАНИСЛАВА КАВРЪКОВА

Фондация „Помахай с опашка“

